

Resebrev 4 - fina platser, umgänge och bergsvandring! (30/9 2008)

Nu blev det dags att byta gästflagga igen! Portugal, som ingen av oss besökt tidigare, gav direkt ett positivt intryck med sina fina gamla byggnader och vänliga människor. Även de stelbenta tulltjänstemännen som har en mycket formell stil! De flesta portugiser pratar dessutom bra engelska och är mycket vänliga och hjälpsamma. Både i Spanien och i Portugal har vi fått "klarera in" i varje hamn vi kommit till. Men vi är ju med i EU tycker man då. Hjälper inte, med sina utsatta kuster har de skapat regler för att stoppa den illegala invandringen.

Det innebär att vi ska registreras med passnummer, båthandlingar, varifrån vi kommer och vart vi tänkt gå m.m. i varje hamn.

Det finns också en blankett för varor att deklarerera, men de säger oftast "du har väl inget att deklarerera", stryker ett streck över blanketten och ber dig skriva på!

Vårt första stopp blev i Vianna do Castelo, en mysig stad som överraskade med prydliga affärer med fräscht utbud och dessutom mycket bra priser. Det är en fröjd att handla mat i affärer när det är rent, snyggt och välordnat.

Centrum var mycket fint med restaurerade byggnader, stenlagda gågator mm mm.

Vi skulle senare upptäcka att överallt använder man sten eller kakel och arbetar med olika mönster, kontraster etc.

Vianna do Castelo

I storstaden Porto, som ligger en bit upp längs floden Douro, finns ingen hamn för gästande småbåtar utan man stannar antingen i Póvoa de Varzim (som vi) eller Leixões (smutsig industrihamn för Porto med liten småbåtshamn).

Från båda kan man ta Metron direkt in till Porto centrum. Här är hela gamla staden förklarad som världskulturarv av Unesco och en varsam reovering har påbörjats. En annorlunda stad med otroliga höjdskillnader som säkert kommer att vara jättefin om några år.

Vackra broar, linbana upp på bergen, mängder av gamla ståtliga byggnader, gränder, vindlande trappor mm mm.

Och portvin förstås! De flesta husen tar emot besökare, vi valde Sandemans, vilket gav en inblick i tillverkning och historia och givetvis har man provsmakning och försäljning.

Portugals kust är lång och det är långt mellan hamnarna. Vid dåligt väder kan dessutom några av hamnarna stänga. Figueira da Foz och Peniche satte inga större spår hos oss, utan var natthamnar på vår väg söderut. Vi hoppade över Nazaré, men har hört sägas att där skall vara fint. Vädret är ännu inte med oss och alla vi träffar säger samma sak "detta är den sämsta sommar man kan minnas". Alla har, precis som vi, tagit sig ned genom Europa och haft omväxlande ingen vind eller för mycket vind men framförallt motvind. Många har vi hört som behållit långkalsongerna på ända till Spanien. Den här tiden i Portugal skall det vara varmt och blåsa en stabil, nordlig trade-vind. Det ser normalt det azoriska högtrycket till men det har i år lyst med sin frånvaro. Vår loggbok berättar att vi på tre månader (juni-augusti) haft 77 timmar fin segling, vilket förmodligen är en bidragande orsak till att vi ibland är lite nedstämda. För det skall villigt erkännas, man undrar många gånger "ska det vara så här"?

Efter ännu ett antal timmar för motor kom vi till Cascais, förort till Lissabon och vårt slutmål på Portugisiska fastlandet skulle det visa sig. En jättefin semesterort som har all service. Här förberedde vi oss och båten för översegling till Madeira. Det går snabbtåg till Lissabon varje kvart, annars finns det givetvis ett flertal hamnar att välja på inne i Lissabon också. Alcantara har gott rykte, och hamnarna i Lissabon är klart billigare än den i Cascais.

Litet torg i Cascais

Bunkring ja, ett tips för alla som är ute! Be affären att leverera dina varor till båten. Det finns sällan information om det men på förfrågan har alla gjort det. Ibland har man velat ha en avgift vid mindre inköp, men hittills har vi aldrig betalat något. Går man ett par båtar tillsammans och handlar så blir det ju verkligen storköp! Bekvämt & effektivt.

Fyren i Cascais

I Cascais var vi flera svenska och norska båtar och umgänget blev flitigt. Vi blev bjudna på norsk Bachalou, en medelhavsinspirerad torskrätt och här i Portugal heter torsk just Bachalou och är nästan nationalrätt! En kväll blev det gemensam kräftska med alla tillbehör såsom hattar, sänghäften, nubbe, punsch mm mm men utan kräftor! Det inns inte i Portugal så det fick bli stora räkor istället och de går precis lika bra att sjunga till!

Och givetvis besökte vi Lissabon, 30 minuter bort med snabbtåg längs kusten. Väl där klev vi på en sightseeingbuss för att få en blick av denna storstad som bjuder på mycket jugend- och art deco-byggnader i varierande skick. Lunch på Hard Rock Café! De ser likadana ut över hela världen så när man väl är inne i lokalen kunde man ha varit hemma i Göteborg.

Så kom väderhålet med nordliga vindar i flera dagar! Bara att göra klart skepp och sätta kurs mot Madeira. Och vi seglade! Tillsammans med norska båten "Tekla" gick vi de 470 Nm mellan Cascais och Porto Santo, nästan lika långt som från Göteborg till Inverness!

Rejäl sjö gav oss en stökig första natt, och som vanligt var det svårt att sova den natten men sedan kom rutinerna igång. Snabbt gick det och efter bara tre dygn och 9 timmar kunde vi lägga till på Porto Santo, den nordligaste av öarna i Madeiragruppen. Då hade vi även hunnit med att försöka ta en tysk stålbåt på släp in till hamnen, men fick ge upp då de var för tunga i den grova sjön! De hade fått motorstopp och hade panik och ropade på VHF:en efter hjälp. Så småningom gick en fiskebåt ut från hamnen och hämtade in dem. På bryggan i Porto Santo stod Håkan och Anna-Karin, från Unicorn, och tog emot tamparna. De är båtgrannar från vår hemmahamn Krossholmen! Världen är liten som de flesta vet.

I marinan väljer man att ligga vid bryggan eller på boj, vilket är avsevärt billigare. Helt gratis är det förstås att ankra utanför marinan, men vid vårt besök blev det sydliga vindar vilket skapade swell in i viken. Ca 2 km bort ligger samhället som heter Cidade Vila Baleira, en medelhavsinspirerad by med vita hus, palmer, strandpromenad m.m. Trådlöst wifi på torget och en lokal med datorer att låna gratis! Föredömligt, men en bit att gå från marinan. På Porto Santo bor bara 4 500 personer så nästan "alla känner alla". Här är ett helt fantastiskt klimat! På sommaren max 25 grader och på vintern minst 16! Vi har 22-23 grader dygnet runt och torr luft även på natten. I solen stiger temperaturen under dagen och i vattnet är det nu 24 grader.

Ön är inte stor men har ett flertal toppar som är 4-500 m höga så terrängen blir väldigt varierad med stora höjdskillnader. Vi hyrde bil, tillsammans med "Teklas" besättning, och körde runt på alla de små vägar som slingrar sig runt lavatopparna och upp på de som hade väg och som bjöd på vidunderlig utsikt. Det är också populärt att cykla eller gå till bergen och vandra upp på dessa bergstoppar.

Anna-Karin på Unicorn fyllde år en dag, och alla tillfällen att fira tas till vara, så vi bjöds in att vara med tillsammans med besättningarna från norska Tekla, österrikiska Cayenne och Nya Zeeländska Red Herring II. En härlig internationell blandning av människor där diskussioner främst fördes på engelska men med inblandning av allas respektive hemspråk. Vi är något förvånade över åldrarna på de som är ute och seglar. Vi hade uppfattningen att de flesta skulle vara 60+, dvs något tidiga pensionärer, och att vi själva skulle tillhöra en minoritet. Så är det tydligen i Medelhavet men i övrigt så förekommer alla åldrar. Här finns givetvis pensionärsparet som är ute på obestämd tid, barnfamiljen som "gör en 1-åring" (Kanarieöarna till Karibien och hem igen), det unga paret som semesterseglar en bit på vägen varje år och lämnar båten, ensamseglaren som tar sig fram de etapper han kan få med sig besättning mm mm. Och många par i vår ålder som är ute allt från ett år till på lite lagom obestämd tid. Förvånansvärt många har haft höga positioner, eget företag eller liknande och arbetat mycket och nu bestämt sig för att "hoppa av ekorrhjulet" medan man själv orkar göra något annat. Trevligt är det för oss i alla fall!

Piren på Porto Santo är av betong och på insidan har gästande båtar lämnat spår efter sig i form av målningar av skiftande kvalitet. Vi hittade ca 25 stycken från JRSK-båtar som varit här! Med tiden försvinner målningarna, men nya kommer till hela tiden så väggen blir väldigt levande. Givetvis målade vi också på väggen innan vi lämnade ön.

Efter nästan en vecka gick vi de 30 Nm över till huvudön Madeira.

Upptäckte att det var 24,5 grader i vattnet så vi ankrade och tog årets premiärbad!

Ljuvligt. Härligt kristallklart vatten, vårt ankare syntes tydligt på 9 meters djup.

I Funchal, huvudort på ön, är det fullt i marinan sedan en månad så vi gick i stället till en ny marina på östra delen av ön, Quinta do Lorde. Fin marina med alla servicebyggnader och ett hotell. Bil som kör till affären varje dag. I backen ovanför byggs det för fullt och till nästa år ska här vara fullt av folk.

Man märker att vi kommit till ett varmare klimat på att solskyddet nu har kommit upp över sittbrunnen! Jätteskönt att slippa direkt solljus och då man kan fälla ner sprayhooden får man bra genomluftning istället.

Även på Madeira hyrde vi bil tillsammans med Ernst & May från Tekla och körde runt större delen av ön. Mycket dramatiskt landskap med höga berg och branta raviner mellan dem. Oerhört grönt och frodigt, stor del av bergen ligger bland molnen vid lågtryck och det kommer ofta en regnskur. Kändes ibland som vi åkte i djungel. Mycket vackert med vyer som tog andan ur en. Städerna klättrar upp på bergen i terrasser och de mindre vägarna är smala och branta. I övrigt är vägnätet väl utbyggt med långa tunnlar genom bergen och man tar sig bra fram över ön genom dessa. En stor skillnad mot Porto Santo är att här finns inga sandstränder utan de består av sten på Madeira!

En dag tog vi bussen in till huvudorten Funchal, i sig en upplevelse då färden går längs kusten, genom ett flertal samhällen, och vägen slingrar sig efter bergen. Vi besökte centrum, hamnen (där många låg för ankare och väntade på att få komma in), gamla stan och en jättefin marknad. Vi åkte också linbana upp på berget vilket bjöd på en strålande utsikt. Väl uppe besökte vi en av Madeiras berömda trädgårdar, vi valde "Tropical Garden", som var mycket vackert i detta bördiga landskap.

Här såg vi också de berömda slädarna. Man åker alltså i en liten släde med trämedar nedför de branta gatorna. Bak på släden står två man och styr och håller bland annat undan för de bilar som kör på samma gator!

Vy från linbanan

Slädåkning!

Tropical Garden

Vi gick på levada-vandring med Håkan & Anna-Karin från Unicorn. Som på Porto Santo finns det ett stort antal vandringsleder uppe i bergen och dessa är flitigt besökta av turister.

Vi startade med att följa en levada, vilket är de vattenrännor man gjort för att ta tillvara allt vattnet uppe i bergen till att vattna med på sina odlingar. De flesta är mycket gamla, många från 1600-talet, men används än idag. Efter 45 minuter bekväm promenad, med svag stigning, längs levadan svängde vi in på en bergsstig och klättrade uppåt. Efter ytterligare 30 minuter hade vi kommit 150 meter upp och gick genom ett bergspass ut på öns nordsida vid Boca do Risco. Vilka vyer! Vi var nu 350 meter upp och bergen stupade ner i det klarblå vattnet. Efter fikapaus följde vi bergen på en mycket smal stig med branta stup på ena sidan och nästan lodrätt vägg på den andra. Här och där hade stigen rasat lite grand och vi fick klättra en bit.

Anna-Karin & Håkan från Unicorn

Efter 45 minuter på denna stig fick vi ge upp då vi kom till ett ställe där stigen spolats bort och man skulle klättra genom ett vattenfall med ett 300 m lodrätt stup under sig! Visserligen fanns en vajer bultad i berget som man kunde hålla sig i, men ändå.

Här får vi vända!

Rask promenad hela vägen tillbaka och som belöning efter nästan 4 timmars promenad skulle vi hinna få en öl innan bussen kom. In på lilla puben och precis när ölen kom på bordet så kom bussen! 15 minuter för tidigt, snopet. Vi åkte till nästa by där det var folkfest, hoppade av bussen och deltog ett tag i festligheterna och fick givetvis vår öl. Mycket möra i benen den kvällen!

Vandring längs levadan

Branta stup, men vackert!

Nu återstår att förbereda oss och båten för översegling till Kanarieöarna.

På södra delen av Porto Santo